

**UCHWAŁA NR XVII/134/2019
RADY GMINY TUCZĘPY**

z dnia 10 grudnia 2019 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696, 1815.) oraz art.54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325.) Rada Gminy Tuczępy uchwala, co następuje:

§ 1.

Wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach odpowiedź na skargę złożoną przez Prokuratora Rejonowego w Busku- Zdroju na uchwałę Rady Gminy w Tuczępach z dnia 27 marca 2019 roku, Nr VIII/74/2019 sprawie przyjęcia „ Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Tuczępy w 2019 roku”.

§ 2.

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Tuczępy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu przez wywieszenie na tablicy ogłoszeń i Biuletynie Informacji Publicznej w Tuczępach.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr Klaudia Pałka

Załącznik do uchwały Nr XVII/134/2019
Rady Gminy Tuczępy
z dnia 10 grudnia 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Busku Zdroju
ul. Kościuszki 5
28-100 Busko Zdrój

Strona przeciwna: Rada Gminy w Tuczępach

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2018.1302 t.j. ze zm.) oraz art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym w załączeniu przekazuję, wraz z niniejszą odpowiedzią, skargę wniesioną przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Busku - Zdroju, ul. Kościuszki 5, 28-100 Busko-Zdrój na Uchwałę Nr VIII/74/2019 z dnia 27 marca 2019 roku w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Tuczępy w 2019 roku”.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Tuczępach w dniu 27 grudnia 2019 roku podjęła Uchwałę Nr VIII/74/2019 w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie Gminy Tuczępy w 2019 roku”.

Na przedmiotową Uchwałę w dniu 14 listopada 2019 roku (data wpływu do Urzędu) Prokurator Rejonowy w Busku-Zdroju wniósł skargę (oznaczenie PR Pa.219.2019).

Skarżący zarzucił w/w uchwale Rady Gminy Tuczępy naruszenie przepisów prawa tj.

- istotne naruszenie prawa tj. art. 11a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 02 kwietnia 1997 roku w zw. z § 115 oraz § 135 w zw. z § 143 oraz § 118 i § 137 w zw. z § 143 oraz § 149 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie Zasad techniki prawodawczej, jak i art. 18 ust. 2 pkt. 15 i art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym polegające na zawarciu w „Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie gminy Tuczępy w 2019 roku” regulacji z przekroczeniem delegacji ustawowej oraz nieuprawnione powtórzenie definicji ustawy o ochronie zwierząt, jak również stworzenie własnej definicji, a nadto polegające niewypełnieniu kompetencji i nie wykonaniu obowiązku poprzez:

1. przekroczenie upoważnienia ustawowego, powtórzenie oraz określenie własnej definicji i pojęcia w § 1 ust. 1,2 i 4 załącznika do uchwały „Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie gminy Tuczępy w 2019 roku”, a którymi posługuje się Ustawa o ochronie zwierząt, jak również utworzonej na potrzeby zaskarżonej uchwały,

2. przekroczenie delegacji ustawowej, powtórzenie i nieuprawnioną modyfikację w § 2 załącznika do uchwały „Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie gminy Tuczępy w 2019 roku” – art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt przez określenie własnych zadań w ramach programu oraz własnego przedmiotu i celu regulacji;

3. niewypełnienie kompetencji i niewykonanie obowiązku ustawowego przez ogólnikowość zapisów w § 4, § 5, § 7, § 8 i § 11 załącznika do uchwały „Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie gminy Tuczępy w 2019 roku”, - albowiem nie podano w nich konkretnego sposobu działania w zakresie zapewnienia bezdomnym zwierzętom opieki, nie ustalono miejsc w których przebywają koty wolno żyjące i nie określono listy społecznych opiekunów (karmicieli) oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania tych zwierząt, nie podano także konkretnego sposobu sterylizacji lub kastracji zwierząt – w schronisku, jak i szczegółowego sposobu w zakresie usypiania ślepych kotów,

4. niewypełnienie kompetencji i niewykonanie obowiązku ustawowego poprzez niewskazanie w § 8 ust. 1 i 2, § 10 i § 11 załącznika do uchwały „Programie opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiu bezdomności zwierząt na terenie gminy Tuczępy w 2019 roku” – konkretnego podmiotu mającego dokonywać sterylizacji lub kastracji zwierząt oraz usypiania ślepych miotów, jak również nie jednoznacznie wskazała podmiot zapewniający miejsce dla zwierząt gospodarskich.

Mając na uwadze powyższe, wskazuje się co poniżej:

W orzecznictwie i piśmiennictwie aktualnie przyjmuje się, że uchwała w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest aktem prawa miejscowego (zob. wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 29.8.2018 r., II SA/Go 485/18, Legalis; wyr. WSA w Gdańsku z 20.2.2019 r., II SA/Gd 832/18, Legalis; wyr. WSA w Gdańsku z 6.2.2019 r., II SA/Gd 799/18, Legalis; wyr. WSA w Gdańsku z 6.2.2019 r., II SA/Gd 808/18, Legalis; wyr. WSA w Bydgoszczy z 18.12.2018 r., II SA/Bd 1201/18, Legalis; wyr. WSA w Krakowie z 30.3.2018 r., II SA/Kr 132/18, Legalis). Przedmiotowy program jako integralna część tej uchwały ma w rezultacie moc powszechnie obowiązującą na terenie gminy. Za uznaniem programu za akt prawa miejscowego przemawiają następujące argumenty. Po pierwsze, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dotyczy podmiotów niezależnych od administracji. Po drugie, w orzecznictwie wskazuje się, że jeżeli akt prawotwórczy zawiera co najmniej jedną normę postępowania o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, to jest to akt prawa miejscowego (zob. wyr. WSA w Olsztynie z 18.9.2018 r., II SA/Ol 546/18, Legalis).

Zasady postępowania dotyczą zachowań powtarzalnych, a nie jednostkowych (np. zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku, odławianie bezdomnych zwierząt, sterylizacja albo kastracja zwierząt w schronisku, poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, usypianie ślepych miotów, dokarmianie wolno żyjących kotów, zapewnienie miejsca dla zwierząt gospodarskich w gospodarstwie rolnym, zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt) przesądzają o tym, że uchwała zawiera normy abstrakcyjne (wyr. WSA w Gdańsku z 30.1.2019 r., II SA/Gd 724/18, Legalis).

Wskazać należy, że art. 11a ust. 2 i 5 OchrZwU zawierają szczegółowe wyliczenie zadań, które powinny być objęte programem. W rezultacie gminom nie pozostawiono swobody wyboru działań w analizowanym zakresie. Organ wykonawczy gminy w trakcie sporządzania projektu programu został obciążony obowiązkiem uwzględnienia następujących elementów:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt,
- 2) opieka nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie,
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt,
- 4) obowiązkowa sterylizacja albo kastracja zwierząt w schroniskach dla zwierząt,
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,
- 6) usypianie ślepych miotów,
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt,
- 9) wskazanie wysokości środków finansowych gminy przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków.

Dodatkowo, ustawodawca określił również przykładowe elementy fakultatywne programu w art. 11a ust. 3, 3a i 4 OchrZwU. Zalicza się do nich:

- 1) plan znakowania zwierząt w gminie,
- 2) plan sterylizacji lub kastracji zwierząt w gminie, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają,
- 3) powierzenie realizacji zadań w postaci odławiania bezdomnych zwierząt, obowiązkowej sterylizacji albo kastracji zwierząt w schroniskach dla zwierząt, poszukiwania właścicieli dla bezdomnych zwierząt lub usypiania ślepych miotów podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt.

W związku z okolicznością, iż główne zarzuty Skarżącego prowadzą się do powtórzeń określonych przepisów ustawy, zasadne jest przytoczenie treści wyroku WSA w Łodzi z dnia 7 marca 2018 roku (II SA/Łd 94/18) z godnie z którym: *„Naruszenie techniki prawodawczej nie stanowi automatycznie sprzeczności uregulowań zaskarżonego aktu z prawem. Powtórzenie w regulaminie ustawowych regulacji sam w sobie nie rodzi jeszcze potencjalnie ujemnych skutków dla adresatów regulaminu, a więc nie ma charakteru naruszenia prawa.”*

W załączeniu:

- skarga,
- odpis odpowiedzi na skargę.